

podieni kapi, fiindă datopă totvlă tetraparchisă Epodă, kape epă datopă totvlă Romaniloră, se temea neînchetată ka nă kăm-va vre ună nouă Iuda Makkabieş să skane ne Iudei din jăgvlă stipeiniloră.

Къчј жагблă ерă рăшносă, дар ерă асрăтă.

Fapiseй zicheà :

— Сă nă ne înkpedemă în această omă, kape fache minvnă ne kape nimină din noi nă le poate fache!

Epodieni zicheà :

— De nă se va appesta omvlă aceasta, se va fache vre o peskoală nouă în Iudea, și Romanii voră veni și voră sfărătua четата!

Dar nămai avădu se temea ; — прекъмбă спас-
sesse Iisusă : ei năvea avăduia, чи avăduia ūi avea ne ei.

Din minvlă acealla, fapiseй ши epodieni nămai kăpetară dekătă la ună sinigără лăкру : de a fache să moară acealla ne kape лăкру, făpiseй, бле-
stemătoră, iap epodieni, ревелă.

Ei avea în partea loră ne marale preotă Kaia-
fa, kape le dă kăvintvlă despăr moartea лăкру Iisusă.

Dar în deshertă kăstă ne Iisusă în Ierusalimă
și în локврile dăp' împrejvără, Iisusă, прекъмбă спас-
серьмă, ерă la Efremă, ne maruinea deshertvlă,
unde amtentă minvlă мордă salle.

Minvlă sosí; Пашtele ерă approape, Iisusă
zisse :

— Аидеу ла Ierusalimă!

Кăstă să mai speakă prin Samaria.

Аша дар, дăkîndă-se ла Ierusalimă ka să fakă